

UITSPRAAK REGIONALE KLACHTENCOMMISSIE MIDDEN - NEDERLAND
12 januari 2021 (mondelinge uitspraak 7 januari 2021)

Zitting: 7 januari 2021 te Amersfoort
De mondelinge behandeling heeft via een beeld -en geluidsverbinding plaatsgevonden

Klachtnummer: KC 2020 – 052

---

1. De klacht

In de klachtmelding worden de volgende klachten genoemd:

1. De inname van persoonlijke bezittingen, zoals de bankpas en telefoons
2. Het te pas en te onpas verlenen of intrekken van vrijheden
3. Het niet geven van verlof, terwijl klaagster zegt al maanden vrijwillig opgenomen te zijn
4. Het niet kunnen communiceren met dhr. S. en dhr. K.
5. Het niet aanwezig zijn van de verpleging op de afdeling

2. De procedure

2.1. Bevoegdheid en ontvankelijkheid

De klachtencommissie (in het vervolg: de commissie) verklaart de klacht ontvankelijk als een klacht in de zin van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvvgz).

2.2. Het verloop van de procedure

- Op 30 december 2020 heeft de commissie de klacht van klaagster ontvangen. Klaagster heeft de commissie toestemming gegeven voor het inzien van het dossier.
- Op 4 januari 2021 zijn aangeklaagden en de overige betrokkenen, zoals bedoeld in artikel 5 van het klachtenreglement, van de klacht van klaagster in kennis gesteld.
- Op 4 januari 2021 zijn de schriftelijke uitnodigingen verzonden voor de hoorzitting op 7 januari 2021. De commissie heeft aangeklaagden verzocht een schriftelijke reactie op de klacht in te dienen. De commissie heeft op 4 januari 2021 een schriftelijke reactie ontvangen.
- De hoorzitting heeft op 7 januari 2021 plaatsgevonden. Dezelfde dag is de vastgestelde beslissing, zie punt 7, aan klaagster, aangeklaagden en de PVP medegedeeld (telefonisch en voor zover mogelijk per e-mail).

Alle betrokkenen zijn van de ingebrachte stukken in kennis gesteld.

3. De feiten – voor zover van belang

Klaagster is geboren op ..... Zij heeft een psychiatrische voorgeschiedenis en is bekend met een bipolaire-I- stoornis en drie doorgemaakte depressieve episoden en drie manische episoden. Zij is op 10 november 2020 met een crisismaatregel opgenomen vanwege een manische decompensatie.

Op 17 december 2020 heeft de rechtbank Midden-Nederland, locatie Utrecht, een zorgmachtiging verleend tot en met 17 juni 2021, waarbij onder meer en relevant in het kader van de klachtmelding, het opnemen in een accommodatie, het beperken van de bewegingsvrijheid en het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen, is toegewezen. De schriftelijke beschikking van de rechtbank is op het moment van de hoorzitting nog niet ontvangen.

Op 21 december 2020 wordt aan klaagster de informatiebrief (art. 8:9 Wvvggz) van de geneesheer-directeur over het verlenen van verplichte zorg overhandigd.

Op 21 december 2020 wordt door de zorgverantwoordelijke de beslissingsbrief d.d. 21 december 2020 overhandigd tot het starten van verplichte zorg die bestaat uit inname van de mobiele telefoon, ter uitvoering van de zorgmachtiging (art. 8:9 Wvvggz)
“ Het gedrag van u leidt, als gevolg van een psychische stoornis, tot ernstig nadeel. U blijft geld uitgeven en/of zaken online bestellen. Eerder is afgesproken/met u besproken dat u dit niet mag doen. De reden is dat u onvoldoende in staat bent om uw koopgedrag in de hand te houden- zoals ook blijkt uit het feit dat u zaken blijft bestellen terwijl u eerder heeft afgesproken dit niet meer te zullen doen.”

De verplichte zorg wordt als uiterste middel verleend. Hierbij zijn de 4 punten die allemaal van toepassing zijn:

- o er zijn geen mogelijkheden voor zorg op basis van vrijwilligheid;
  - o er zijn geen minder bezwarende (ingrijpende) alternatieven die het beoogde effect gaan hebben;
  - o het verlenen van verplichte zorg is evenredig, gelet op het beoogde doel en
  - o het is redelijkerwijs te verwachten dat de verplichte zorg effectief gaat zijn
- “We hebben eerder afspraken met u proberen te maken over uw gedrag, maar u blijft er voor kiezen om hier zelf zonder overleg op terug te komen en/of een en ander te bespreken met familieleden die zich niet bezig houden met uw financiën. Het innemen van uw telefoon is een effectief middel om aankopen tegen te gaan, en is ook proportioneel; uw financiële situatie is ernstig verslechterd door uw koop-gedrag van de afgelopen maanden. Omdat u gebruik kunt maken van de afdelingstelefoon om contact te onderhouden met anderen, menen we dat dit een proportionele maatregel betreft die u niet schaadt.”

“De verplichte zorg wordt verleend om:
- ernstig nadeel af te wenden”

Met betrekking tot het afwenden van het ernstig nadeel stelt de zorgverantwoordelijke:
“het innemen van uw telefoon maakt dat u hiermee geen aankopen kunt doen. “

Op 22 december 2020 wordt aan klaagster de informatiebrief (art. 8:9 Wvvggz) van de geneesheer-directeur over het verlenen van verplichte zorg overhandigd.

Op 22 december 2020 wordt door de zorgverantwoordelijke de beslissingsbrief overhandigd tot start verplichte zorg, die bestaat uit het aanbrengen van beperkingen het eigen leven in te richten, het opnemen in accommodatie en het beperken van de bewegingsvrijheid, ter uitvoering van de zorgmachtiging (art. 8:9 Wvvgz)

“Het gedrag van u leidt, als gevolg van een psychische stoornis, tot ernstig nadeel. Eerder hebben we (al) geconstateerd dat u onvoldoende in staat bent om impulsen rondom het uitgeven van geld kunt beheersen. Om deze reden is eerder uw telefoon ingenomen. Nu heeft u de beschikking over een bankpas en heeft u wederom te veel geld uitgegeven.”

De verplichte zorg wordt als uiterste middel verleend. Hierbij zijn de 4 punten die allemaal van toepassing zijn:

- o er zijn geen mogelijkheden voor zorg op basis van vrijwilligheid;
  - o er zijn geen minder bezwarende (ingrijpende) alternatieven die het beoogde effect gaan hebben;
  - o het verlenen van verplichte zorg is evenredig, gelet op het beoogde doel en
  - o het is redelijkerwijs te verwachten dat de verplichte zorg effectief gaat zijn
- “U wilt uw pasje niet vrijwillig inleveren; u ziet het probleem niet. Het innemen van uw bankpas is een effectief middel om te voorkomen dat u geld uitgeeft.”

“De verplichte zorg wordt verleend om:
- ernstig nadeel af te wenden”

Met betrekking tot het afwenden van het ernstig nadeel stelt de zorgverantwoordelijke:
“het innemen van uw bankpas is een effectief middel om te voorkomen dat u geld uitgeeft
Ondertussen vraagt uw familie bewindvoering aan. “

4. Toelichting van klaagster

Klaagster heeft ter zitting een toelichting op haar klacht gegeven; deze wordt hieronder, voor zover van belang, samengevat en zakelijk weergegeven.

Gevraagd hoe het met klaagster gaat antwoordt zij dat het nu heel wat beter met haar gaat. Zij vertelt dat haar echtgenoot twee jaar geleden is overleden en dat zij in oktober/november 2020 overspannen is geworden. Zij zegt dat zij niet depressief was, maar over haar toeren.

Gevraagd hiernaar antwoordt klaagster dat de communicatie met aangeklaagden weer veel beter is, maar dat haar bankpas nog steeds is ingenomen.

Gevraagd hiernaar antwoordt klaagster dat zij in drie jaar tweemaal 20.000 euro heeft uitgegeven aan het opknappen van haar woning. Ook vertelt zij dat zij gedurende de opname een bedrag van 350 euro en een bedrag van 180 euro heeft opgenomen. Deze bedragen, zo zegt klaagster, waren een kerstgeschenk voor haar kinderen. Klaagster zegt dat zij voldoende financiële middelen heeft en dat het haar zaak is hoe zij haar geld besteedt. Dat geldt ook voor de aankoop van haar sieraden. Klaagster merkt op dat haar paspoort, haar rijbewijs en een bedrag van 3450 euro van haar is gestolen.

Gevraagd hiernaar antwoordt klaagster dat aangeklaagde K. haar heeft gezegd dat als zij haar bankpas niet inlevert haar vrijheden worden ingetrokken. Klaagster vindt dat zij gekoeioneerd wordt en dat zij niet serieus wordt genomen.

Gevraagd hiernaar antwoordt klaagster dat zij het contact met haar kinderen niets vindt en dat zij liever het contact met ze verbreekt. Zij wenst niet dat haar kinderen bewindvoerder worden en zegt contact te hebben gehad met een notaris om haar twee neven als bewindvoerder aan te stellen.

Gevraagd of klaagster alles heeft kunnen zeggen wat zij heeft willen zeggen en of er goed naar haar is geluisterd antwoordt zij dat dit zo is.

Gevraagd of de PVP nog iets wil toevoegen antwoordt zij dat klaagster zelf uitstekend het woord het gedaan. Zij zegt dat klaagster en aangeklaagde K. op 4 januari 2021 een goed gesprek hebben gehad. Haar klacht dat er geen communicatie is geweest met hem betreft de periode van 29 december 2020 tot 4 januari 2021.

5. Weerwoord van aangeklaagde op de klacht

Ter zitting heeft aangeklaagde verweer gevoerd; dit wordt hier onder, voor zover van belang, samengevat en zakelijk weergegeven.

Gevraagd naar de inname van de bankpas en de telefoon, genoemd in de beslissingsbrieven van 21 en 22 december 2020, antwoordt aangeklaagde dat het klaagster onvoldoende lukt om haar uitgaven in bedwang te houden en dat het continueren van dit patroon tot een ernstig nadeel leidt. Klaagster heeft de afgelopen weken herhaaldelijk geld uitgegeven en/of spullen online besteld ondanks haar toezegging dit niet te doen, waarbij zij als reden aangeeft dat 'het haar geld is', en dat anderen er niets mee te maken hebben. Aangeklaagde stelt dat klaagster niet vrijwillig meewerkt aan het voorkomen van uitgaven en dat het doeltreffend en passend is om haar telefoon en bankpas in te nemen om zo het uitgeven van geld onmogelijk te maken.

Gevraagd hiernaar antwoordt aangeklaagde dat er naar zijn oordeel sprake is van een geestestoestand (manische episode) die maakt dat klaagster veel geld wil uitgeven.

Gevraagd hiernaar antwoordt aangeklaagde dat hij via de informatie van de twee kinderen, zijn gesprekspartners, op de hoogte is van de financiën van klaagster en haar uitgavenpatroon. Hij is in goed vertrouwen uitgegaan van de juiste informatie van de kinderen. De kinderen hebben melding gemaakt van grote uitgaven die klaagster heeft gedaan. Aangeklaagde stelt dat hun mededelingen voor hem een solide basis zijn om maatregelen te nemen en dat hij op hun verklaring afgaat.

Gevraagd hiernaar antwoordt aangeklaagde dat hij u geen inzage heeft gehad in de wilsbeschikking ten aanzien van een verminderde wilsbekwaamheid van klaagster, die enige jaren geleden zou zijn opgemaakt.

Aangeklaagde stelt dat op grond van het uitgavenpatroon van klaagster met haar dochter is afgesproken dat klaagster alleen voor een bepaald bedrag boodschappen mag doen.

Gevraagd naar de beperking van haar vrijheden, genoemd in de beslissingsbrief van 22 december 2020, antwoordt aangeklaagde dat het niet lukte om te voorkomen dat klaagster alcohol gebruikte en zij tweemaal onder invloed teruggekomen is op de afdeling toen zij de mogelijkheid had om onbegeleid op het terrein rond te lopen. Ook heeft klaagster samen met een medecliënt een taxi genomen naar zijn woning, hetgeen aangeklaagde beoordeelt als een

vorm van 'impulsief' handelen waarbij, gelet op de vele gouden sieraden die zij draagt, zij kwetsbaar is of kan zijn voor kwade bedoelingen van anderen.

Gevraagd hiernaar antwoordt aangeklaagde dat, hoewel klaagster dit ontkent, zij haar bankpas had verstopt en hij haar inderdaad heeft gezegd haar vrijheden daarom te beperken.

Gevraagd hiernaar antwoordt aangeklaagde dat hij klaagster bijna dagelijks spreekt en dat hij de gesprekken met klaagster waardeert. Zij heeft een brede kennis en is een leuke gesprekspartner. Het klopt dat hij tussen 29 december 2020 en 4 januari 2021 klaagster niet heeft gesproken, omdat hij niet op de kliniek aanwezig was.

Gevraagd hiernaar antwoordt aangeklaagde dat klaagster geregeld opmerkingen maakt over het reilen en zeilen op de afdeling die waardevol zijn, maar dat hij zich niet kan vinden in de constatering dat er onvoldoende verpleegkundigen zijn.

Gevraagd naar het perspectief antwoordt aangeklaagde dat hij op middellange termijn optimistisch is.

6. Overwegingen van de Klachtencommissie

Gelet op de ingebrachte stukken, de inhoud van de dossierstukken en wat ter zitting is besproken komt de commissie tot de volgende overwegingen.

De commissie heeft bij de klachtonderdelen 1, 2, en 3 de rechtmatigheid van de verplichte zorg ter uitvoering van de door de rechtbank op 17 december 2020 toegewezen zorgmachtiging en de daarbij vastgestelde vormen van verplichte zorg te beoordelen.

Artikel 8:9 Wvzgz bepaalt dat de zorgverantwoordelijke ter uitvoering van de (voortgezette) crisismaatregel en ter uitvoering van de zorgmachtiging een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg niet neemt, dan nadat hij:

- a. zich op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidstoestand van betrokkene,
- b. met betrokkene over de voorgenomen beslissing overleg heeft gevoerd, en
- c. voor zover hij geen psychiater is, hierover overeenstemming heeft bereikt met de geneesheer- directeur.

Allereerst en meer in het algemeen overweegt de commissie dat verplichte zorg bij psychiatrische patiënten een ernstige inbreuk is op hun persoonlijke levenssfeer en/of lichamelijke integriteit. Deze inbreuk dient dan ook met de nodige waarborgen omkleed te zijn. Daarom worden er op zowel juridisch als medisch gebied eisen gesteld aan het mogen toepassen van verplichte zorg. Op juridisch gebied moet verplichte zorg voldoen aan de gronden van de Wvzgz en aan vormvoorschriften als vastlegging van het zorgplan en het uitreiken van een voldoende gemotiveerde schriftelijke kennisgeving van de verplichte zorg.

Wat betreft de *formele* aspecten van de verplichte zorg en de beslissingsbrief van 21 december 2020 en 22 december 2020 stelt de commissie vast dat deze voor wat betreft de inname van de telefoon en de bankpas (klachtonderdeel 1) voldoen aan de wettelijke vereisten die hiervoor zijn gesteld.

Wat betreft de *formele* aspecten van de verplichte zorg en de beslissingsbrief van 22 december 2020 stelt de commissie vast dat deze voor wat betreft het beperken van de vrijheden (klachtonderdeel 2 en 3) niet voldoet aan de wettelijke vereisten die hiervoor zijn gesteld.

De zorgverantwoordelijke heeft zich op 21 en 22 december 2020 op de hoogte gesteld van de gezondheidstoestand van klagster en haar onderzocht. Hij heeft op 21 en 22 december 2020 overleg met klagster gehad over de voorgenomen beslissingen. De beslissingen zijn op 21 en 22 december 2020 op schrift gesteld. De geneesheer-directeur heeft klagster een afschrift van de beslissing gegeven en haar op 21 en 22 december 2020 schriftelijk in kennis gesteld van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon en de familievertrouwenspersoon.

De commissie overweegt dat uit de beslissingsbrieven van 21 en 22 december 2020 blijkt dat klagster bij aangeklaagde bekend is met een psychiatrische stoornis.

Klagster heeft hier tegenovergesteld dat bij haar geen sprake is van een psychiatrische stoornis, althans dat zij niet ziek is en dat er geen sprake is van een bipolaire-I-stoornis. De commissie heeft daarom allereerst na te gaan of er sprake is van een stoornis van de geestvermogens zoals bedoeld in de Wvvgz.

De commissie stelt vast dat de rechtbank op 17 december 2020 een zorgmachtiging tot en met 17 juni 2021 heeft verleend en dat de rechtbank in haar beschikking tot de overtuiging is gekomen dat er bij klagster sprake is van een geestelijke stoornis in de zin van de Wvvgz. Verder stelt de commissie vast dat klagster bij de beoordeling door de rechtbank van het verzoek tot het verlenen van een machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel niet om een second opinion heeft verzocht; althans dit is de commissie niet gebleken.

De commissie overweegt voorts dat uit de ter beschikking staande stukken blijkt dat klagster over een langere periode door diverse psychiaters en artsen is gezien en beoordeeld en dat in de bevindingen steeds is uitgegaan van de aanwezigheid van een psychiatrische stoornis.

De commissie ziet, gelet op het bovenstaande en op de presentatie van klagster ter zitting, geen redenen om aan de beoordeling ter zake te twijfelen en is daarom van oordeel dat voldoende aannemelijk is dat er bij klagster sprake is van een geestelijke stoornis zoals bedoeld in art. 3:1 jo. art.7:1 Wvvgz.

Wat betreft de waarborgen die voortvloeien uit de Wvvgz, onverlet of de zorg binnen of buiten een accommodatie wordt verleend, moet aan de volgende eisen worden voldaan.

Verplichte zorg is een ultimum remedium. Als verplichte zorg noodzakelijk is, moet gekozen worden voor de minst ingrijpende vorm en zo kort mogelijk. Verplichte zorg moet voldoen aan de uitgangspunten van subsidiariteit, proportionaliteit, doelmatigheid en zorgvuldigheid.

Ten aanzien van klachtonderdeel 1 (de inname van de bankpas en de telefoons)

De commissie acht door aangeklaagde voldoende aannemelijk gemaakt dat zonder het beperken van communicatiemiddelen (de inname van de telefoons en de bankpas (klachtonderdeel 1)) gedurende een langere tijd een zodanig psychiatrisch toestandsbeeld in

stand blijft dat er zich bij klaagster ernstig nadeel voordoet in de zin van art. 1.1. lid 2 onder a. Wvvgz.

De commissie acht met name aannemelijk dat het gedrag van klaagster, voortvloeiend uit haar psychiatrisch toestandsbeeld, zodanig ernstig is dat dit leidt tot het ernstig nadeel van maatschappelijke teloorgang en schade op financieel gebied. De commissie acht door aangeklaagde voldoende aannemelijk gemaakt dat de inname van de bankpas en de telefoons ernstig nadeel kan afwenden, aangezien het klaagster onvoldoende lukt om haar uitgaven in bedwang te houden en er sprake is van een ernstig verslechterde financiële situatie door haar koopgedrag. Klaagster heeft ook de afgelopen weken herhaaldelijk geld uitgegeven en/of spullen online besteld ondanks haar toezegging dit niet te doen.

De commissie toetst de voorgestelde verplichte zorg tevens aan de vereisten van doelmatigheid (heeft de behandeling zin), proportionaliteit (staat het belang van behandelen in verhouding tot de dwang) en subsidiariteit (zijn er alternatieven).

De commissie acht het verder van belang dat het beperken van communicatiemiddelen ten doel heeft het bevorderen van duurzame deelname van klaagster aan het maatschappelijke leven vanuit een positie van zo veel mogelijk zelfstandig functioneren in een geschikte woonvorm of anderszins, zonder daarbij ernstig nadeel voor zichzelf en/of derden te veroorzaken.

De commissie overweegt dat van de voorgestelde verplichte zorg mag worden verwacht dat deze bij klaagster positief effect zal hebben. Door het beperken van communicatiemiddelen is het acute gevaar van maatschappelijke teloorgang (verdere schade op financieel gebied) afgewend.

Op grond van het bovenstaande is de commissie van oordeel dat de voorgestelde verplichte zorg doelmatig en proportioneel is.

De commissie overweegt verder dat over bedoelde verplichte zorg in overeenstemming met artikel 8:9 Wvvgz zoveel mogelijk dient te worden overlegd met de patiënt en overeenstemming met de patiënt dient te worden bereikt.

De commissie overweegt dat uit de stukken en de verklaringen ter zitting blijkt dat er langdurig en vele pogingen zijn ondernomen om tot samenwerking met klaagster te komen.

De commissie stelt vast dat klaagster een en andermaal ter zitting heeft verklaard dat zij zelf over haar eigen geld beslist.

De commissie stelt daarom vast dat klaagster op dit moment niet, dan wel onvoldoende is te bewegen tot een samenwerking.

De commissie is van oordeel dat behandelaren zich voldoende hebben ingespannen om de toepassing van verplichte zorg te voorkomen.

Gelet op het bovenstaande is tevens aan het vereiste van subsidiariteit voldaan.

De commissie komt tot de conclusie dat de beslissing van aangeklaagde om tot verplichte zorg over te gaan voldoet aan de criteria van doelmatigheid, proportionaliteit, subsidiariteit en zorgvuldigheid en dat daarom aan het gestelde criterium in artikel 8:9 onder a. Wvvgz is voldaan.

De commissie verklaart de klacht voor wat betreft de verplichte zorg in de vorm van het beperken van communicatiemiddelen op grond van artikel 8:9 Wvvggz **ongegrond**.

De commissie raadt aangeklaagde aan om ten aanzien van financiële zaken, zoals bijvoorbeeld bij excessief koopgedrag, gesprekspartners erop te wijzen duidelijkheid te scheppen over de vaststelling van de wilsbekwaamheid en een vertegenwoordiger aan te stellen of een onder curatelestelling te overwegen.

Ten aanzien van klachtonderdeel 2 en 3 (Het te pas en te onpas verlenen of intrekken van vrijheden en het niet geven van verlof, terwijl klaagster zegt al maanden vrijwillig opgenomen te zijn)

De commissie overweegt dat in de beslissingsbrief van 22 december 2020 de verplichte zorg in de vorm van het beperken van de bewegingsvrijheid niet expliciet wordt vermeld wat de motivering van de beslissing betreft en dat uit de inhoud van deze brief de bedoeling van deze vorm van verplichte zorg niet althans niet duidelijk blijkt.

Een beslissingsbrief behoort aan de formele vormvoorschriften te voldoen, zodat de vormen van verplichte zorg duidelijk zijn voor de patiënt. Gelet op het ontbreken van voorgenoemde vereisten in de beslissingsbrief is de commissie van oordeel dat de klacht met betrekking tot de verplichte zorg in de vorm van het beperken van de bewegingsvrijheid op formele gronden gegrond moet worden verklaard. De commissie raadt aangeklaagde aan om in de toekomst een beslissingsbrief duidelijker te formuleren en te controleren.

De commissie verklaart de klacht voor wat betreft de verplichte zorg in de vorm van het beperken van de bewegingsvrijheid op grond van artikel 8:9 Wvvggz **formeel gegrond**.

Ten aanzien van klachtonderdeel 4 (Het niet kunnen communiceren met dhr. S. en dhr. K.)

De commissie overweegt dat de klacht van klaagster over niet kunnen communiceren met dhr. S. en dhr. K. betrekking heeft op de periode van 29 december tot 4 januari 2021 en de klacht met name de communicatie met aangeklaagde K. betreft. In de hoorzitting is duidelijk geworden dat aangeklaagde de voorgenoemde periode niet op de kliniek aanwezig is geweest en dat er daarom ook geen communicatie kan hebben plaatsgevonden.

De commissie verklaart op grond van het vorenstaande dit klachtonderdeel als **ingetrokken**.

Ten aanzien van klachtonderdeel 5 (Het niet aanwezig zijn van de verpleging op de afdeling)

De commissie is van oordeel dat, voor zover klaagster stelt dat er geen verpleging op de afdeling aanwezig is, wat ter zitting door aangeklaagde gemotiveerd werd betwist, de commissie niet met zekerheid kan vaststellen welke verklaring als de juiste moet worden gezien. Voorts merkt de commissie op dat ook in de voortgangsrapportage niet wordt vermeld dat er sprake is geweest van het niet aanwezig zijn van verpleging op de afdeling. Nu de meningen van klaagster en aangeklaagde hierover verschillen en in de stukken geen aanknopingspunten zijn te vinden voor de ene dan wel voor de andere mening, kan de commissie dit klacht onderdeel niet op juistheid beoordelen. Dit klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

De commissie verklaart op grond van het vorenstaande dit klachtonderdeel **ongegrond**.

7. Beslissing

De commissie verklaart:

Klachtonderdeel 1:	Ongegrond
Klachtonderdeel 2 en 3:	Formeel gegrond
Klachtonderdeel 4:	Ingetrokken
Klachtonderdeel 5:	Ongegrond

Deze beslissing is genomen door:

Mw. mr. H. van Lokven – van der Meer, voorzitter,
Mw. drs. A.C.M. Kleinsman, psychiater,
Dhr. drs. G.A. van Herk, lid op voordracht van de Centrale Cliëntenraad.

In aanwezigheid van mw. mr. A.L. Duimel, ambtelijk secretaris (maakt geen deel uit van de commissie)

Ondertekening:

Beroepsmogelijkheden

De commissie wijst klaagster en de zorgaanbieder op de mogelijkheid dat zij op grond van artikel 10:7 Wvvgz binnen zes weken na het bekend maken van deze uitspraak de rechter om een beslissing over de klacht kunnen verzoeken. Dit kunnen zij doen door zelf rechtstreeks een verzoekschrift in te dienen.

Zij kunnen hierbij een verzoek tot schadevergoeding (doen) indienen.